

Arrest

nr. 181 223 van 25 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een soennitische man te zijn van Arabische origine en met de Irakese nationaliteit. U werd geboren op (...) in Bagdad. Tot uw twaalf jaar woonde u in Share Al-Maghreb, een wijk nabij de Italiaanse ambassade. Daarna verhuisde u naar de woning van uw grootvader in Adhamiya. U studeerde gedurende één jaar schone kunsten, maar zette die studie stop wegens het sektarische geweld: de school was gelegen in de wijk Mansour, waar u als soenniet niet kon verder studeren. In 2006 verhuisde uw vader, die amid was in het Irakese leger, naar Georgië wegens het sektarische geweld. In 2007-2008 ging u aan de slag als elektricien. In 2008 werd uw broer A. H. A. A.-J. (...) ontvoerd en vermoord door leden van de militie Jaish al-Mehdi. Rond juni 2014 werd u tegengehouden

aan een checkpoint van de militie Saraya al-Salam. De persoon die uw identiteitskaart controleerde, was analfabeet: hij hield uw identiteitskaart ondersteboven en vroeg u uw naam. U zei dat uw naam H. (...) was, een sjiitische naam, in plaats van uw werkelijke naam O. (...), een soennitische naam. De man geloofde u en liet u gaan. Na dat incident bleef u nog twee weken aan het werk als elektricien, daarna stopte u met werken. U bleef ook vaak thuis en kwam de wijk niet meer buiten. Op 24 augustus 2014 verliet u Irak. U verbleef ongeveer zes maanden in Griekenland en reisde daarna over land verder richting België. Tussen Macedonië en Servië werd u samen met andere vluchtelingen ontvoerd door criminelen, die u vrijlieten nadat u hen losgeld betaald had. U reisde door naar Duitsland, waar u vier maanden bij uw zus verbleef. Zij verzorgde de wonden die u tijdens de reis had opgelopen. U arriveerde in België op 24 augustus 2015 en vroeg asiel aan op 25 augustus 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: Uw nationaliteitsbewijs (origineel), identiteitskaart (origineel), drie lidkaarten van de muziekunie (origineel), perskaarten van uw moeder (vijf origineel en drie kopieën), de overlijdensakte van uw broer (origineel), medische attesten in verband met uw allergie, een paar artikels van de hand van uw moede, de woonkaart van uw vader, de werkbadge van uw vader, militaire foto's van uw vader, het visitekaartje van A. H. (...) van de IOM en een visitekaartje van Caritas International.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die erop wijzen dat u bij terugkeer naar Irak een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vrees die u aanhaalt is immers ongegrond.

U vreest bij een terugkeer naar Irak gearresteerd te worden aan de checkpoints van de milities of zelfs mishandeld of vermoord te worden, maar u slaagt er onvoldoende in elementen aan te halen die die vrees hard maken. U werd één maal tegengehouden aan een checkpoint van Saraya al-Salam rond juni 2014, maar werd gewoon doorgelaten toen u de persoon die u tegenhield op de mouw speldde dat u een sjiit bent (CGVS p.8). Het was de eerste keer dat u werd tegengehouden aan een checkpoint van de milities en daarna heeft u geen problemen meer gekend (CGVS p.10). U zegt dan ook zelf dat u niet persoonlijk belaagd wordt door de milities (CGVS p.11).

U haalt wel verschillende keren de algemene situatie in Bagdad aan: u zegt dat in heel Adhamiya checkpoints kunnen zijn (CGVS p.9), u haalt een voorbeeld aan van een persoon die door dezelfde militie is tegengehouden (CGVS p. 9), u zegt dat u veel verhalen hoort van wat er allemaal gebeurt (CGVS p.10) en ook op de Dienst Vreemdelingenzaken geeft u een beschrijving van de algemene situatie (Vragenlijst 3.5). Daarnaast benadrukt u ook het feit dat uw moeder u aanspoorde om het land te verlaten: zij had erg afgezien na de dood van uw broer en kon de gedachte om ook u te verliezen niet verdragen (CGVS p.8-9, 10, 11). Ook uw verwijzingen naar de algemene situatie en naar de bezorgdheid van uw moeder zijn echter onvoldoende indicatie van persoonlijke vervolging.

De dood van uw broer in 2008 verandert daar niets aan. U legt uit dat hij ontvoerd en vermoord werd door Jaish al-Mahdi in de sektarische periode, maar dat u en uw familie daarna tot aan uw vertrek geen problemen meer gekend hebben met deze of een andere militie (CGVS p.4). U haalt geen indicaties aan dat dezelfde personen die indertijd uw broer gedood hebben, u of uw familie nog steeds persoonlijk zouden viseren.

Daarnaast haalt u ook aan dat uw voornaam, O. (...), en uw stamnaam, A.-J. (...), bekend staan als soennitische namen. Wanneer u gevraagd wordt of u problemen kent wegens uw naam, antwoordt u enkel dat uw naam verkeerd geschreven is op uw stemkaart, waardoor u bij de verkiezingen niet kan gaan stemmen (CGVS p.10). U lijkt te impliceren dat dat met opzet zo gedaan is, om u uw mogelijkheid om te stemmen te onthouden. Dat valt niet uit te sluiten, maar het vormt geen vervolging in de definitie van de Conventie van Genève of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het loutere feit dat u een soennitische naam hebt kan evenmin leiden tot de vluchtelingenstatus daar het Commissariaat-generaal van oordeel is dat er actueel geen sprake is van een structurele vervolging van soennieten in Bagdad en u tijdens uw relaas, op uw stemkaart na, geen concrete problemen omwille van uw naam hebt gekend.

U vermeldt ook het feit dat uw vader een hoge functie had in het leger onder Saddam: hij was amid en verhuisde in 2006 naar Georgië omwille van de sektarische problemen, recent ging hij naar Turkije (CGVS p.4). U vermeldt ook dat hij nooit in de problemen is gekomen wegens zijn functie en dat hij noch iemand anders van jullie familie ooit wegens zijn werk bedreigd zijn geweest (CGVS 4-5). Later vermeldt u wel dat u, in het geval u gearresteerd zou worden aan een checkpoint, ondervraagd zou worden over uw ouders en uw broer, maar u voegt daar meteen aan toe dat ze niet weten wie uw ouders en uw broer zijn, maar dat het gewoon standaard is dat ze naar de familie vragen (CGVS p.10). Later herhaalt u nogmaals dat u geen problemen heeft gekend omdat uw vader een belangrijke militair was, want dat

men daar niet van op de hoogte was (CGVS p.11-12). Niets wijst er dan ook op dat u omwille van uw vader, die reeds in 2006 Irak heeft verlaten, vervolgd zou worden.

Uw moeder werkte als journaliste, aanvankelijk voor de Qadisiya krant van Saddam Hoessein, toen die opgedoekt werd voor de Sabah krant of de Zaman krant (CGVS p.4). Ze deed dat werk tot 2011 of 2013 en stopte met werken omdat ze op haar werk lastiggevallen en beledigd werd. Collega's verweeten haar vaak dat ze van het groepje van Saddam Hoessein was (CGVS p.12). Verder dan beledigingen ging het echter nooit, volgens uw verklaringen omdat de mensen die haar lastigvielen haar tegelijk respecteerden vanwege haar leeftijd, haar werk en het feit dat ze een vrouw is. U zegt ook dat ze na het stopzetten van haar werk geen problemen meer gehad heeft met die mensen, en dat ook u nooit problemen heeft gekend wegens het feit dat uw moeder journaliste is (CGVS p.12). Uw moeder is onlangs toch naar Turkije gegaan (CGVS p. 4), hoewel niets erop lijkt te wijzen dat zij in Irak specifiek gevaar loopt, net zoals niets erop wijst dat u wegens het (vroegere) beroep van uw moeder in de problemen zou komen.

U haalt ook het feit aan dat u een allergie hebt voor tarwe en gerst en legt in dat verband een aantal documenten neer, maar zegt tegelijk ook dat het niet relevant is voor uw asielaanvraag en dat men u in Irak nooit problemen bezorgd heeft wegens uw aandoening (CGVS p.7).

Aangezien u in wezen alleen de algemene situatie in Bagdad inroept als vluchtmotief en het louter behoren tot de soennitische minderheid in Bagdad onvoldoende is om een Vluchtelingenstatus te rechtvaardigen, bestaat er momenteel voor u geen gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Conventie van Genève, en kan de vluchtelingenstatus u dan ook niet toegekend worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak

minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw identiteitsdocumenten (nationaliteitsbewijs, identiteitskaart en woonstkaart vader) bewijzen uw identiteit, maar die wordt niet in twijfel getrokken. Op uw stemkaart kan alleen vastgesteld worden dat uw naam inderdaad verkeerd geschreven was, maar dat toont geen persoonlijke vervolging aan. De perskaarten van uw moeder en haar artikels tonen aan dat zij werkzaam was als journaliste en de werkbadge en foto's van uw vader tonen aan dat hij inderdaad militair was, maar aangezien u geen vervolgingsfeiten in verband met hun werkzaamheden aanhaalt, werpen ook die geen ander licht op uw asielaanvraag. Hetzelfde geldt voor de medische attesten in verband met uw allergie. Betreffende uw lidkaarten van de Irakese muzikantenvereniging stelde u dat u geen muzikant was en haalde evenmin mogelijke problemen aan die u louter omwille van dit lidmaatschap zou kunnen krijgen (CGVS p.5-6). De overlijdensakte van uw broer indiceert enkel dat uw broer in 2008 gestorven is wat nergens in bovenstaande motivering in twijfel wordt getrokken (CGVS p.6). Wat u wilt aantonen met het visitekaartje van A. H. (...) en het visitekaartje van Caritas international is niet helemaal duidelijk, gezien deze documenten niet besproken werden tijdens het interview en ze ook zonder uitleg werden

opgestuurd naar het Commissariaat-generaal, maar het lijkt duidelijk dat ook deze documenten bovenstaande appreciatie niet veranderen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.1. Verzoekende partij wijst op haar soennitische naam en stelt ervoor te vrezen hierdoor gearresteerd en/of gedood te zullen worden door de sjiitische milities. Zo kende zij eerder al problemen omwille van haar naam aan een checkpoint van de sjiitische milities. Tevens brengt zij informatie aan waaruit zou blijken dat personen met een uitgesproken soennitische naam willekeurig vervolgd worden (bijlage 3 van het verzoekschrift). Verder bemerkt verzoekende partij nog dat de procedure tot naamswijziging lang duurt en geen veiligheid biedt omdat de naamsverandering openbaar gemaakt wordt (bijlage 3 van het verzoekschrift). Ten slotte verwijst verzoekende partij in dit kader nog naar het arrest nr. 162 141 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 16 februari 2016.

2.2.2.2. Wat betreft de door verzoekende partij geuite vrees ten aanzien van de sjiitische milities omwille van haar typisch soennitische naam, herhaalt de Raad de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij er niet voldoende in slaagt elementen aan te halen die die vrees hard maken. Verzoekende partij haalt slechts één incident aan waarbij zij tegengehouden werd aan een checkpoint van *Saraya al-Salam* rond juni 2014 doch nadien gewoon doorgelaten werd toen zij de persoon die haar tegenhield op de mouw speldde dat zij een sjiit is. Dit was de eerste keer dat zij werd tegengehouden aan een checkpoint van de milities en daarna zou zij geen problemen meer hebben gekend (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 29/04/2016, p. 8-10). Ook zegt verzoekende partij zelf dat zij niet persoonlijk belaagd wordt door de milities (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 29/04/2016, p. 8-10). De Raad wijst erop dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze dient ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen. Een dergelijke verwijzing naar een risicoprofiel – zij verwijst in haar verzoekschrift naar informatie aangaande problemen gekend door personen met een uitgesproken soennitische naam (bijlage 3 van het verzoekschrift) – zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij op bovenstaande wijze in gebreke blijft. Uit de door haar aangebrachte informatie (bijlage 3 van het verzoekschrift) blijkt voorts niet dat er actueel sprake is van een structurele vervolging van soennieten en/of personen met een uitgesproken soennitische naam in Bagdad en verzoekende partij toont dan ook niet aan dat zij, louter ingevolge het gegeven dat zij soenniet is – met een uitgesproken soennitische naam – en ingevolge een aanwezigheid in Bagdad, zou dreigen te worden vervolgd of geïsoleerd.

De verwijzing van verzoekende partij naar het arrest nr. 162 141 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 16 februari 2016 is *in casu* niet dienstig. De Raad wijst er vooreerst op dat arresten van de Raad geen precedentwaarde hebben en dat elke asielaanvraag individueel dient te worden onderzocht. Verder stelt de Raad vast dat in desbetreffend arrest beslist werd tot de vernietiging van de beslissing van het commissariaat-generaal omdat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de onmogelijkheid verkeerde om zich een correct en volledig beeld te vormen omtrent de eventuele risico's die de betrokkene zou lopen bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst daar de verklaringen van de betrokkene omtrent zijn familienaam en de banden tussen diens familie/stam en het voormalige regime van Saddam Hoessein niet nader onderzocht waren terwijl de betrokkene nochtans

duidelijk had aangegeven dat zijn familienaam een probleem vormde in zijn land en regio van herkomst. *In casu* werden de verklaringen van verzoekende partij in verband met haar vrees om problemen te kennen omwille van haar soennitische naam wel degelijk nader onderzocht en werd met haar verklaringen desbetreffend rekening gehouden in de bestreden beslissing.

2.2.3.1. Voorts betoogt verzoekende partij dat zij tevens een risico op vervolging loopt omwille van het feit dat haar vader *amid* was in het leger van Saddam Hoessein en haar moeder journaliste was voor een krant van Saddam Hoessein. Verwerende partij kan bezwaarlijk stellen dat zij omwille hiervan geen risico zou lopen omdat de sjiitische milities op heden hiervan niet op de hoogte zijn, daar immers de hele buurt op de hoogte was van de activiteiten van haar vader en verder de artikels van haar moeder gepubliceerd werden onder haar eigen naam.

2.2.3.2. De Raad herhaalt evenwel dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij in gebreke blijft. De vader van verzoekende partij was *amid* in het leger van Saddam Hoessein en verhuisde in 2006 naar Georgië omwille van de sektarische problemen. Hij zou nooit in de problemen zijn gekomen wegens zijn functie en noch hij, noch iemand anders van de familie zou ooit wegens zijn werk bedreigd zijn geweest (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 29/04/2016, p. 4-5). Verzoekende partij gaf verder tijdens haar gehoor aan dat zij, in het geval zij gearresteerd zou worden aan een checkpoint, ondervraagd zou worden over haar ouders en haar broer, maar voegde daar meteen aan toe dat ze niet weten wie haar ouders en haar broer zijn, maar dat het gewoon standaard is dat ze naar de familie vragen (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 29/04/2016, p. 10). Later herhaalt verzoekende partij nogmaals dat zij geen problemen heeft gekend omdat haar vader een belangrijke militair was, want dat men daar niet van op de hoogte was (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 29/04/2016, p. 11-12). Verder blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij dat haar moeder problemen kende op haar werk met collega's, doch verder dan beledigingen ging het nooit, volgens de verklaringen van verzoekende partij omdat de mensen die haar lastigvielen haar tegelijk respecteerden vanwege haar leeftijd, haar werk en het feit dat ze een vrouw is. Verzoekende partij gaf ook aan dat haar moeder na het stopzetten van haar werk geen problemen meer gehad heeft met die mensen, en dat ook zijzelf nooit problemen heeft gekend wegens het feit dat haar moeder journaliste is (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 29/04/2016, p. 12). De moeder van verzoekende partij is onlangs weliswaar naar Turkije gegaan (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 29/04/2016, p. 4), doch wijst niets erop dat zij in Irak specifiek gevaar loopt, net zoals niets erop wijst dat verzoekende partij wegens het (vroegere) beroep van haar moeder in de problemen zou komen. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog aanvoert dat de hele buurt op de hoogte was van de activiteiten van haar vader en dat de artikels van haar moeder gepubliceerd werden onder haar eigen naam, bemerkt de Raad evenwel dat verzoekende partij gedurende al die jaren nooit een probleem heeft gekend omwille van het werk van haar ouders en verzoekende partij er niet in slaagt *in concreto* aan te tonen dat zij omwille hiervan alsnog problemen zou kennen.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij betoogt dat tevens rekening gehouden moet worden met de eerdere incidenten waarbij verzoekende partij reeds het slachtoffer werd van het sektarische geweld – in 2005 diende zij haar studies te beëindigen omdat haar school gelegen was in een sjiitische wijk; in 2006 diende haar vader Irak te ontvluchten omwille van het sektarische geweld; in 2008 werd haar broer ontvoerd en vermoord door een sjiitische militie en in 2016 diende ook haar moeder het land te ontvluchten – en dienaangaande tevens verwijst naar het arrest nr. 166 263 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 april 2016, bemerkt de Raad dat met deze gebeurtenissen wel degelijk rekening gehouden werd, doch blijkt uit wat voorafgaat dat verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* aantoont dat zij heden omwille van deze elementen persoonlijk vervolgd zou worden.

2.2.5. Wat betreft de verwijzing van verzoekende partij naar het sektarische geweld in Bagdad en het geweld vanwege de sjiitische milities ten aanzien van soennieten (bijlage 3 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad evenwel dat, hoewel verzoekende partij kan worden bijgetreden dat soennieten aldaar een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, zij niet aantoont en uit de informatie in het administratief dossier evenmin blijkt dat dit risico dermate hoog zou zijn dat zij, louter ingevolge het gegeven dat zij soenniet is en ingevolge een aanwezigheid in Bagdad, zou dreigen te worden vervolgd of gevisieerd.

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij in de motivering dat verzoekende partij doorheen haar verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die erop wijzen dat zij bij terugkeer

naar Irak een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat zij een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.7. Uit het voorgaande dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt dienaangaande op basis van de informatie in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 18, landeninformatie, deel 1) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. Het is voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Verzoekende partij tracht te laten uitschijnen dat de situatie in Bagdad van zulke aard zou zijn dat zij beantwoordt aan de voormelde criteria. Uit de "COI Focus" betreffende "Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (administratief dossier, stuk 18, landeninformatie, deel 1) en de recentere informatie die door verwerende partij per aanvullende nota werd neergelegd, met name de "COI Focus" betreffende "Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016, de "COI Focus" betreffende "Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van 12 augustus 2016 en het rapport "Musings on Iraq – Security in Iraq, Aug 8-14, 2016" van 16 augustus 2016, blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te

staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geïsoleerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal

IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De informatie waarnaar verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De informatie waarnaar zij verwijst en als bijlage voegt bij haar verzoekschrift (bijlage 3) ligt immers volledig in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund. De door verzoekende partij aangehaalde cijfers – verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift naar het aantal slachtoffers van het geweld in Bagdad – zijn evenmin van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Immers, dat zich in Bagdad nog terreuraanslagen en geweldfeiten voordoen en dat daarbij burgerslachtoffers vallen, wordt in het voorgaande niet betwist. Het in acht nemen van het loutere aantal van de aanslagen, de geweldfeiten en de slachtoffers kan echter niet volstaan bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In deze dient te worden herhaald dat er daarnaast nog diverse andere, objectieve elementen dienen te worden meegenomen bij deze beoordeling en dat dit hoger ook geschiedde.

Waar verzoekende partij stelt dat het gegeven dat het publieke leven niet is stilgevallen niet toelaat om te besluiten dat er geen sprake zou zijn van willekeurig geweld op de burgerbevolking, bemerkt de Raad dat bovenstaande analyse van de veiligheidssituatie als een geheel moet worden gelezen en dat het feit dat het leven in Bagdad niet is stilgevallen samen gelezen moet worden met de diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verder is de Raad van oordeel dat de verwijzing van verzoekende partij naar het arrest nr. 166 152 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 20 april 2016 *in casu* niet dienstig is, daar voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad niet gesteund is op de informatie waarvan sprake is in voormeld arrest, doch wel op een veelheid aan recentere informatie. De Raad wijst er nog op dat arresten van de Raad geen precedentwaarde hebben en dat elke asielaanvraag individueel dient te worden onderzocht.

Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij, louter omwille van het gegeven dat zij soenniet is, in Bagdad een reëel risico zou lopen op ernstige schade louter omwille van haar aanwezigheid.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig januari tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT